

hed minde de ærede Medlemmer om denne Sags Historie, det kan gøres med to Ord. I Efteråret 1880 var det, at vore Veterinærer opdagede, at vi havde Lungeshyge heri Landet. Der var Mange, der sagde, at det ikke var Tilfældet, men vore Veterinærer bleve ved at paastaa det. (Berg: Nogle af dem!) Ja, jeg veed, at der er mange dygtige Veterinærer, som bestemt benegte det, men ikke desto mindre var der nogle af vore Veterinærer, nemlig de, hos hvem Ministeren søger Raad og er forpligtet til at gøre det, fordi det er de officielle Veterinærer, som paastode, at der var Lungeshyge her i Landet, og anmeldte uforbeholdent for hele Verden, at Danmark var et af Lungeshyge befængt Land, hvilket syntes at være en underlig upartisk Sver. For imidlertid at forhindre en Udbredelse af Lungeshyge skete der herfra to Ting. Det Første var, at Ministeren paabød Lukning af Sverig, udstedte Forbud mod Import fra Sverig. Jeg skal senere komme tilbage til dette Importforbud og dets Motivering, som navnlig i de senere Dage har faaet en yderligere Klausul tilføjet, der gør det endnu mere interessant og endnu vanskeligere at forstaa. Dernæst lukkede Ministeren Exporten fra Sjælland. Dette vakte naturligvis Misforståelse i Sjælland, der blev klaget til Ministeren fra forskjellige Steder, og Ministeren meddelte da Dispensationer fra Forbudet. Det er mig imidlertid aldeles umuligt at fatte, paa hvilket Princip disse Dispensationer hvilede, thi medens der er givet Dispensation til enkelte større Kreaturexportører til Thydskland, er der samtids negtet andre Exportører Dispensation til Udførsel til England. Jeg skal dokumentere dette, idet jeg er i Besiddelse af nogle Breve, som i saa Henseende ere ganske oplysende. Det var nemlig midt under den allerstørste Lungeshygebevægelse, at et Dampskibsfirmaher i Byen henvendte sig til Ministeren, idet det præstereede Attest for, at det fra England havde faaet Tilladelse til at indføre Kvæg trods Lungeshygeforbudet. Denne Tilladelse fra England var ikke nogen privat, men en officiel Tilladelse, der var undertegnet af den Autoritet, som i England har Ansvar for at kontrollere, at smitsomme Sygdomme ikke udbredes. Jeg tror, at denne Autoritet hedder Sekretæren for privy Council, der blev oprettet i Henhold til Kvæghillen af 1879 med den Forpligtelse for Die at forhindre smitsomme Sygdommes Udbredelse. Den Attest, Firmaet præstereede for Ministeriet, lyder saaledes:

„Vi bevidne herved, at i Overensstemmelse med Regjeringsbestemmelserne, som for Tiden ere i Kraft, kan Kreaturer fra Kjø-

benhavn eller hvilken som helst dansk Havn losses i Hull for Slagtning, og dersom de ere fri for Sygdom, kunne de videre forsendes til det Indre af Landet.“

Denne Attest er attesteret af det danske Generalkonsulat og underskrevet Hull den 8de Juni 1881. Attesten blev derefter sendt til Ministeriet med et Brev, som jeg skal tillade mig at oplæse; det lyder saaledes:

„Foranlediget ved gjentagne Forespørgsler fra forskjellige Landmænd paa Sjælland og Kreaturexportører her paa Bladsen om, hvorvidt de engelske Dampskibe af den og den Linie“ — jeg holder ikke Navnet paa Linien hemmeligt; hvis den høitærede Minister eller ærede Medlemmer ønske at læse Brevet, kunne de godt faae det — „som jeg hver Fredag expederer herfra til Hull med Gods og Passagerer, kunde medtage Kreaturer ligesom hidtil, forinden Forbudet mod Udførsel af Kreaturer fra Sjælland traadte i Kraft, imod at samme ved Ankomsten til Hull bleve slagtede, har jeg i Mellemtiden gjort de fornødne Forespørgsler hos Rhederiet i Hull og modtaget Svar ifølge omstaaende Kopier.

Da det høie Ministerium heraf vil kunne se, at der i ethvert Fald fra de engelske Veterinærautoriteter Intet er til Hinder for at indføre Kreaturer i Hull herfra, naar samme blive slagtede ved Ankomsten dertil, er det herved min ærbødige Begjæring til det høie Indenrigsministerium at maatte erholde Tilladelse for de ommeldte Dampskibe til at føre Kreaturer herfra paa de omfrevne Billaar og imødesende en gunstig Resolution“ osv.

Derpaa modtog Vedkommende fra Ministeriet et kort og resolut Afslag, som lyder saaledes: „I Anledning af Deres Andragende af 8de d. M. om Tilladelse til med de engelske Dampskibe herfra at udføre Kreaturer til England, imod at disse blive Ankomsten til Hull blive slagtede, skulde man til behagelig Efterretning tjenstlig melde, at en saadan Dispensation fra det bestaaende Forbud mod Kvægdudførsel fra Sjælland ikke har funnet meddeles.“ Det var en meget resolut og streng Overholdelse af Forbudet. Samtidig hermed ser man, at sjællandske Kreaturexportører have faaet Bevillinger til at udføre Kvæg til Thydskland (En Stemme: Til England!). Ja, ad denne Omvei til England. Det kan maaske være, at den høie Regjering har troet, at Kreaturerne kunde blive raskere ved denne klimatiske Forandring. Det gik imidlertid ikke heldig med de sjællandske Exportører, overfor hvem man var velvillig stemt. Som de Herrer ville vide, benyttede Thydskland, som af forskjellige Grunde ikke havde Noget imod at lukke, Leiligheden til at lukke, og dermed var hele vort Lands